

Kl. 16:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:03

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nej, jeg mener, at det, jeg sagde – det var i hvert fald det, jeg mente – var, at det ikke bare er et spørgsmål om at få flere private leverandører ind på det offentlige marked; altså, det kan da også være en begrundelse. Vi så f.eks., da vi havde debatten om de meget høje priser på ældre-mad, at der var flere private leverandører, der stod og trippede og sagde, at de faktisk kunne gøre det bedre og billigere, og her sad man og tænkte: Jamen hvorfor får de ikke lov at prøve?

Men filosofien er: Lad os få en konkurrence, lad os se, hvem der kan løse den her opgave bedst og billigst. Det betyder også, at kommunen kommer på banen og måske dér lige får et skub til at prøve at se: Kan vi ikke lige lave det her lidt billigere? Jeg kan ikke lige på stående fod sige, hvad der er af erfaringer fra staten, for pointen er jo også, at det her handler om leverandører, og det er jo netop kommunen, der er et bindeled i forhold til det yderste led, leverandørerne.

Kl. 16:04

Formanden:

Tak til velfærdsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, lov om en børnefamilieydelse, lov om individuel boligstøtte og lov om ændring af lov om social pension og andre love. (Ændrede betingelser om børns ophold her i landet m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 19.11.2008).

Kl. 16:04

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører bliver fru Karen Ellemann.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Lad mig først og fremmest slå fast, at Venstre støtter det foreliggende lovforslag, som er fremsat med baggrund i nogle børns bekymrende fravær i det danske undervisningssystem. Forslaget siger på at give kommunerne endnu et redskab til bekæmpelse af det ulovlige fravær i skolerne ved at indføre muligheden for, at retten til børnefamilieydelse og børnetilskud kan bortfalde, hvis barnet opholder sig i udlandet sammen med en eller begge forældre og derfor udeligger fra undervisningen i folkeskolen.

På samme måde ændres reglerne i boligstøtteloven, således at forældre til børn, der ikke er berettiget til at modtage børnefamilieydelse, fordi opholdskravet ikke er overholdt, heller ikke skal kunne medregne barnet i beregningen af boligstøtten.

Det er dog ikke alle udlandsophold, der skal føre til, at børneydelse og boligstøtte bortfalder. Ved uddannelsesophold i udlandet, der sigter på at forbedre et barns mulighed for at klare sig her i landet, vil børns lovlige fravær således ikke føre til bortfald af ret til børneydelse. Det samme gælder uddannelsesophold af op til 1 års varighed, som kan betragtes som et supplement til barnets uddannelsesforløb i Danmark.

En rapport fra starten af året om børns ulovlige fravær i skolerne viser, at ca. 1,2 pct. af folkeskoleeleverne har ulovligt fravær på mere end 20 dage over en periode på 8 måneder. Vi ved, at fraværet går ud over fagligheden og tilliden mellem skolen og barnet og barnets hjem og generelt skaber et dårligt samarbejdsklima. Derfor er det vigtigt, at kommunerne nu bliver pålagt at handle med det samme for at undersøge indberetningerne om mistanke om manglende ophold i landet. Forældrene bliver hørt og skal indsende en erklæring om, hvor barnet opholder sig. Denne erklæring skal sammen med øvrige oplysninger tages i betragtning, når kommunen træffer sin afgørelse.

Vi hverken kan eller vil acceptere, at forældre ikke sørger for, at deres børn overholder undervisningspligten i dette land, og med forslaget giver vi endnu en mulighed for, at samfundet

klart kan tilkendegive den holdning. Alt i alt er der tale om et fornuftigt forslag, og Venstre kan, som jeg tidligere har nævnt, derfor støtte forslaget.

Kl. 16:07

Formanden:

Tak. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til fru Karen Ellemann, og den næste ordfører er fru Lene Hansen.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Lene Hansen (S):

Socialdemokratiet mener, at det er helt naturligt, at børnetilskud og børnefamilieydelse kun kommer til udbetaling, når barnet rent faktisk opholder sig her i landet, og formålet med dette lovforslag er at forbedre herboende børns skolegang og integration gennem en styrket indsats mod genopdragelsesrejser og længerevarende udlandsophold af negativ betydning. Målet søges nået ved at skærpe de gældende regler om inddragelse af børnetilskud og børnefamilieydelse og som noget nyt at reducere boligstøtten. Disse ydelser kan herefter ikke udbetales, hvis et undervisningspligtigt barn opholder sig i udlandet, med eller uden forældre, og har ulovligt fravær fra skolen.

Lovforslaget nævner et par undtagelser fra denne regel, nemlig at familier fortsat skal have ret til disse ydelser, hvis forældrene med skolens accept sender et barn på et kortvarigt ophold eller et midlertidigt ophold i udlandet som et led i et uddannelsesforløb, der sigter på at forbedre barnets muligheder for at klare sig under det fortsatte ophold her i landet.

I betragtning af at der i dette lovforslag åbnes for adgangen til at modtage ydelserne, når blot disse forudsætninger er i orden, kan vi støtte forslaget med følgende bemærkninger:

Socialdemokratiet er enig i, at formålet med lovforslaget til dels kan nås, ved at forældre i mindre grad vælger at sende deres børn på længerevarende udlandsophold. Men vi finder også, at en målrettet oplysningsindsats samt en fortsat dialog om normer og kultur i det danske samfund kan skabe en større forståelse hos forældrene for vigtigheden af, at deres barn skal påvirkes af disse forhold af hensyn til børnenes fremtidige liv i det danske samfund. Det er vigtigt at skabe forståelse hos forældrene for, at det, samfundet ønsker, er at motivere og hjælpe dem med at skabe de bedste betingelser for såvel børnenes personlige udvikling som deres udvikling som borgere i det danske samfund.

Vi finder, at forældrene egentlig burde præsentere en plan over for kommunen med en beskrivelse af, hvad barnet er tilmeldt, eller hvad barnet skal beskæftige sig med i den periode, barnet ikke går i skole i Danmark. Denne beskrivelse kan indeholdes i den erklæring, som forældrene skal aflevere til kommunen om formålet med barnets udlandsophold.

Det er vigtigt at støtte alle tiltag, der kan formindske børns ulovlige fravær fra skolen, men det er også vigtigt, at retssikkerheden i lovforslaget kigges efter i sømmene, og vi har en række spørgsmål til ministeren, som vi håber at få afklaret i det kommende udvalgsarbejde. F.eks. mener vi, at det ud fra objektive kriterier entydigt skal defineres, hvordan et udlandsophold kan have negativ betydning for børns skolegang og integration. Og hvad kan der mon helt præcis menes med dette krav, at der skal være tale om »et uddannelsesforløb, der sigter på at forbedre barnets muligheder for at klare sig under fortsat ophold her i landet«? Vi mangler også en præcisering af, i hvor lang tid man højst må være udrejst for fortsat at beholde retten til at modtage ydelserne.

Men i det hele taget er vi lidt bekymrede over de mange muligheder for at tolke lovforslagets bestemmelser forskelligt. Alligevel har vi valgt at støtte forslaget.

Kl. 16:11

Formanden:

Tak til fru Lene Hansen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger, så næste ordfører bliver hr. René Christensen.

Kl. 16:11

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Dette lovforslag skal sikre, at der kommer en styrket indsats over for genopdragelsesrejser og andre længerevarende udlandsophold med negativ betydning for børns skolegang og integration. Der er desværre en del familier med udenlandsk baggrund, som bruger genopdragelsesrejser som et led i deres opdragelse og sender deres børn og unge tilbage til deres hjemland, når de ikke mener, de selv kan klare de opgaver og udfordringer, de har med deres børn.

Men det viser sig ofte, at effekten af disse genopdragelsesrejser ikke er den, som forældrene søger. Mange af de børn og unge, som har været af sted, bliver faktisk mere rodløse og utilpassede efter hjemkomsten. Mange føler sig ikke helt danske, og efter hjemkomsten føler de heller ikke, at de er en del af kulturen i deres foræl-

dres hjemland. Derfor er en stor del af de børn og unge, der er kommet hjem, faktisk mere usikre og føler sig mere udenfor i det danske samfund, end inden de blev sendt af sted.

Nogle vil måske nok sige, at nu straffer vi familierne ved at fratage dem børnetilskuddet, hvis barnet har ulovligt fravær fra eksempelvis skolen. Men nej, det er netop ikke det, der sker. Vi må konstatere, at disse rejser ikke har en positiv virkning. Derfor ønsker vi at stoppe dem, og et middel til det er bl.a. børnetilskuddet.

Ulovligt fravær kan også være andet end genopdragelsesrejser. Det kan også være ophold, som forældrene er med på. Der er desværre en tendens til, at en del indvandrerfamilier ikke er i landet, når deres barn har skolestart. Det er meget vigtigt, at alle børn starter samtidig i skolen, både for eleverne og underviserne. Skolestarten er starten på det nye år med alt det, der følger med af nye udfordringer, nye mennesker, nye venner og fritid. Det er bestemt ikke i børnenes interesse, og det gavner ingen at starte eksempelvis en måned senere i skolen end de andre børn.

Når og hvis en skole oplever genopdragelsesrejser eller tendenser hertil, skal myndighederne selvfølgelig underrettes, og der skal skabes et konstruktivt forhold til familien, sådan at familien får den hjælp, de har brug for for at klare de problemer, de har med deres børn. Vi mener, at dette er en del af en forebyggende indsats og arbejdet med integrationen. Vi mener ikke, at det hjælper at sende børn og unge på koranskole i et for deres vedkommende ukendt miljø, som de ikke har relationer til.

Med dette lovforslag skønnes det, at det er omkring 50-100 familier, som vil blive berørt. Der skal selvfølgelig altid ligge en objektiv og rimelig begrundelse til grund, før der skæres i børnebidraget eller boligstøtten. Der er kommet en del spørgsmål om netop det i høringssvarene, og det er et område, som vi selvfølgelig vil spørge ind til i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Ligeledes vil vi gerne, hvis det er muligt, tage diskussionen om børnetilskud i forbindelse med udenlandsk arbejdskraft op. Udenlandske arbejdere betaler forholdsvis lidt i skat i Danmark, og deres familier bor i eksempelvis Polen. Alligevel kan arbejderne hæve børnepenge hos danske kommuner og sende dem sydpå.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at jeg ser meget frem til udvalgsarbejdet, og at vi støtter forslaget.

Kl. 16:15

Formanden:

Tak til hr. René Christensen. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det fru Astrid Krag som ordfører.

Kl. 16:15

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Lovforslaget her retter nogle uhensigtsmæssigheder og laver nogle præciseringer i forhold til gældende lovgivning imod genopdragelsesrejser, bl.a. angående mulighederne for at følge uddannelsesforløb i udlandet. Samtidig hægtes der med lovforslaget nogle nye tiltag på om boligstøtte og lovligt skolefravær i forbindelse med ophold i udlandet. Det har de foregående ordførere så flot redegjort for.

I SF er vi glade for et forslag, der kan rette op på de regler, der har vist sig at være uhensigtsmæssige. Men vi har også en række spørgsmål og forbehold i forbindelse med det samlede lovforslag.

Som indledning vil jeg gerne sige, at det, at vi ændrer ved nogle få hjørner af en lovgivning, ikke vil komme til at gøre grundlæggende op med problemerne med genopdragelsesrejser. Og det er jo dybt tragisk, når vi hører historierne om de børn og unge, som er blevet sendt til udlandet af deres forældre uden papirer og uden muligheder for at kunne komme hjem. På mit skrivebord ligger der lige nu en henvendelse om en 15-årig dreng, som har været efterladt af sin mor i Somalia siden juni, som har boet hos forskellige venner og familiemedlemmer, og som kun gennem nogle aktive og agtpågivende venner og bekendte her i Danmark kan bevare kontakten til landet.

Moderen ønsker ikke at hente ham hjem, kommunen har kastet håndklædet i ringen, og sagen er dybt ulykkelig, ikke mindst for den unge dreng, som savner sine venner, sin kæreste, sin skole og sit fodboldspil her i Danmark. Og den sag står jo desværre ikke helt alene. Myndighederne kommer til kort både før og efter behandlingen af det her lovforslag i forhold til to indsatser.

Den første indsats er hele indsatsen med at opdage og tage hånd om risikotilfælde, inden det går galt, altså den opsøgende og forebyggende indsats. Den anden indsats er at kunne hjælpe og støtte de personer, som er fanget i udlandet på genopdragelsesrejser.

Så eksemplet med den 15-årige, som jeg har liggende på mit skrivebord, og som er efterladt i Somalia lige nu, viser, at loven om at fratage støtte til familier ikke er nok. Vi har brug for et godt og velfungerende system, så vi kan opdage risikotilfældene, og vi har brug for et langt bedre system til at hjælpe de børn og unge, som ender i udlandet. Der er brug for en vedvarende social indsats, som kan tage hånd om familier i risikozonen. Genopdragelsesrejser hører til blandt de mest tragiske sager, og jo flere ambitioner og jo større velvilje, der kan følge indsatsen, jo bedre.

Trods de vejledninger og støttetiltag, som kom i forlængelse af rapporten om en styrket indsats mod genopdragelsesrejser i 2006, har vi stadig brug for et målrettet og forebyggende arbejde – og måske også brug for at få nogle nye ideer på banen med inspiration fra andre lande. Jeg håber også meget, at ministeren er enig i, at den nuværende indsats ikke er tilfredsstillende.

Angående det konkrete lovforslag har vi en række spørgsmål. Hvordan skal uddannelsesforløbene vurderes i forhold til at kunne forbedre barnets muligheder for at klare sig under fortsat ophold her i landet, som der står skrevet i teksten? Og omvendt: Hvordan afgør man, hvilke længerevarende udlandsophold der har negativ betydning for barnets skolegang og integration?

Jeg ved, at ministeren i høringsnotatet opfordrer til, at man finder svaret i bemærkningerne til det lovforslag, der blev fremsat i 2003, og som vi nu reviderer. Det har jeg som pligtopfyldende folketingsmedlem også forsøgt, men jeg står fortsat med spørgsmålet ubesvaret, så det må jeg forfølge yderligere under udvalgsarbejdet, hvis ministeren ikke kan give et svar her i salen i dag.

Så vil jeg gerne spørge til brug af opgørelser fra skolerne om lovligt og ulovligt fravær. Vi deler KL's og Danmarks Lærerforenings betænkeligheder ved det bureaukrati, der kan skabes omkring bestemmelsen om lovligt fravær fra skolen. Der kan også være problemer med forskellige regler fra skole til skole i forhold til, hvornår man registrerer fravær som ulovligt. Og det kan altså give en uacceptabel vilkårlighed i, hvornår familier rammes. Det vil vi stille en række spørgsmål om, og vi overvejer også at stille et ændringsforslag til den del af lovforslaget. Så skal der skabes klarhed om rettighederne for forældre, som gennemfører hjemmeundervisning for deres børn, f.eks. i forbindelse med længerevarende ophold i udlandet. Endelig har vi også nogle lidt mere tekniske spørgsmål om

regulering af boligstøtte, rådighedsbeløb for familier under kontanthjælpsloftet og muligheder under lovgivningens bestemmelser om, at man kan miste boligstøtte.

Men vi ser frem til udvalgsarbejdet, og vi er grundlæggende positive over for det her forslag, som retter op på nogle af de problemer der er i den gældende lovgivning.

KL 16:19

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Vivi Kier.

KL 16:19

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som det allerede er blevet nævnt af en række af de andre ordførere, er der forskellige elementer i det her lovforslag. Fra konservativ side synes vi, at alle de ændringer, der lægges op til i forslaget, er gode, og vi kan støtte dem.

Den første del af forslaget er jo den del, der indebærer en skærpelse, når børn sendes på genopdragelsesrejser. Når forældre vælger at tage deres børn ud af skolen og sende dem på et udlandsophold, får børnene et ulovligt fravær fra skolen. Og der er så en konsekvens i det her lovforslag, som betyder en fratagelse af børnetilskuddet og eventuelt af boligsikring.

Hvorfor? Jamen fra konservativ side synes vi, at det er vigtigt, at det har konsekvenser, når man fraviger det mønster, som betyder, at ens barn får et godt uddannelsesforløb, følger en skolegang og får en almindelig hverdag. Konsekvenserne er så sat op her i lovforslaget. En god uddannelse og en god hverdag kræver, at barnet kommer i skole, at barnet følges med sine kammerater, som det så fint er fremlagt i de tidligere indlæg.

Den anden del af forslaget er så, at det nu bliver muligt at være på et udlandsophold, når det er et led i ens uddannelse. Der kan man stadig få sit børnetilskud.

Den sidste del af forslaget er en rettelse i forbindelse med pensionister, der har børn og børnefamilieydelse; nu retter man det til. Man kan sige, at der var tale om sådan en forglemmelse, da man lavede førtidspensionsreformen i sin tid.

Jeg har lyttet til det, de tidligere ordførere har sagt, og fra konservativ side er vi altid indstillet på at få en dialog under udvalgsarbejdet om de spørgsmål, der har været til forslaget, så vi ser frem til udvalgsarbejdet.

Formanden:

Tak til fru Vivi Kier. Næste ordfører er fru Marianne Jelved.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det er ubegribeligt, at der her i Danmark er 600 børn, der hverken går i skole eller bliver undervist hjemme. Jeg synes også, det er ubegribeligt, at der her i Danmark er 6.000 børn, der har langvarige ulovlige fravær fra folkeskolen. Det kom frem i en stor undersøgelse for godt et halvt år siden, og det kræver, at der er nogen, der tager skeen i den anden hånd, bare for at vi ikke glemmer de børn.

Lovforslaget, vi behandler i dag, drejer sig om, at betingelsen for, at der kan ydes børnefamilieydelse og andre ydelser, skal være, at barnet har ophold her i landet og ikke blot hjemsted her i modsætning til i dag, hvor opholdsgrundlaget er afgørende. Men hvis barnet har ophold i udlandet for at gennemføre et supplement til et igangværende uddannelsesforløb, skal der ske en undtagelse. Ankestyrelsen har afgjort, at et high school-ophold efter 9. klasse ikke er et supplement. Derfor skal vi altså lave en lovændring, og det er jo sådan set fair nok.

Lovforslaget har i virkeligheden til formål at definere børns ophold i udlandet som værende enten uddannelse for at fremme barnets uddannelsesmuligheder i Danmark eller et uddannelsesforløb, der vil have negative virkninger for barnets skolegang og integration. Det skal man gøre ved at se på, om fraværet fra skolen er ulovligt eller lovligt, og det er altså skolens ledelse, der skal finde ud af det ved at udbede sig oplysninger fra forældrene efter 1 uges fravær. Så må man af hensyn til barnet vurdere og skønne, hvad de oplysninger indebærer, så ansvaret bliver altså lagt på den enkelte skoles leder, som skal vurdere situationen.

Jeg kender en integrationskonsulent, som har fortalt mig, at han sendte sine teenagedøtre på 1 års ophold i det land, hvor de kunne lære deres modersmål, som er arabisk. Er det nu galt, eller svarer det i virkeligheden til et high school-ophold? Det vil det jo gøre efter min vurdering.

Problemet kerne er i virkeligheden genopdragelsesrejser. Det Radikale Venstre er lodret imod genopdragelsesrejser. De skal forhindres, det er helt klart.

Det skønnes med stor usikkerhed, at lovforslaget her henvender sig til en målgruppe på

150 børn, hvoraf 40 pct. skønnes at være piger og 60 pct. drenge. Der står i lovforslaget, at når det er en så lille målgruppe, er det ikke muligt at konkludere, om der er ligestillingsmæssige konsekvenser af forslaget. Nej, det er jeg for så vidt enig i, men problemet er også et helt andet. Det er snarere, at der kan opstå ligebehandlingsproblemer på grund af lovforslaget, alt efter om udlandsopholdet er i et vestligt land, og alt efter hvilken skole der vurderer.

I den radikale folketingsgruppe synes vi, at sådanne ting er problematiske, og uanset forslagens velmenthed – for jeg tvivler ikke på dets velmenthed – bidrager det til det, man også kalder strukturel diskrimination. Derfor skal vi altså have nogle ting belyst under udvalgsarbejdet, for der bliver problemer, hvis man skærer alle over en kam, fordi de rejser til et land, vi definerer som et ikkevestligt land, eller deres teenagebørn i en periode flytter til et ikkevestligt land. Derfor er vi forbeholdne.

Kl. 16:25

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil først gerne tillade mig at sige, at jeg synes, det er en meget kort høringsfrist, der har været, og jeg har ikke umiddelbart kunnet se nogen som helst begrundelse for, at der har været så kort en høringsfrist i forbindelse med det her lovforslag. Det håber jeg at ministeren kan forklare, og at hun kan sige, at det er en undtagelse, og at man fremover vil sikre, at der er en ordentlig høringsfrist til organisationerne.

I forhold til indholdet af lovforslaget er jeg fuldstændig enig med fru Astrid Krag i, at det store problem jo er de børn, der bliver sendt til deres forældres hjemland og bliver efterladt der. Der kommer ministeren ikke med noget som helst bud på, hvad vi gør for at hjælpe de børn. Det håber jeg at ministeren så gør i sin besvarelse, for vi har jo gentagne gange hørt om de børn, som er efterladt, og som overhovedet ikke får nogen hjælp fra de danske myndigheder til at komme tilbage. Man siger bare, at det er forældremyndighedsindehaveren, der har bestemt, at de skal opholde sig et andet sted, og så vil man ikke hjælpe dem.

Det kan jeg jo ikke forstå ikke er omsorgssvigt fra forældremyndighedsindehaverens side, og hvorfor man ikke fra dansk side kan gå ind og

sige: De vilkår, som vi kan se at det barn har, er så dårlige, at her er det altså ikke til barnets bedste at være der, og vi bliver nødt til at gribe ind og sikre, at det barn får mulighed for at komme hjem til Danmark, hvor det er vokset op og har sine venner og resten af sin familie, og hvor det har en forventning om have sin fremtid; måske kender barnet slet ikke sproget i det land, som det er blevet sendt til.

Så jeg mener klart, at det er dér, der er det største behov for at gå ind og se på, hvad vi reelt har af muligheder for at hjælpe de her børn, der virkelig er kommet i klemme. Det er der, problemet ligger.

I det her forslag går man så i stedet ind og tager nogle penge fra forældrene. I de virkelige grelle sager tror jeg ikke det hjælper noget som helst, og jeg synes, vi mangler at se nogen som helst dokumentation for, at det har hjulpet indtil nu i de sager, hvor man har gjort det. Det håber jeg vi kan få nogle svar på under udvalgsarbejdet. Det er jo også det, som Institut for Menneskerettigheder spørger ind til. De har også efterlyst noget dokumentation for, at det overhovedet har nogen som helst effekt, at man går ind og tager nogle penge fra forældrene.

Fru Marianne Jelved var inde på det her med, hvor få børn man vurderer det drejer sig om, og problemet med ligebehandling, som jeg er fuldstændig enig i, og som der jo også er peget på i rigtig mange af hørings svarene, altså at vi mangler at få nogle forklaringer på, hvordan man sikrer, at der bliver en ligebehandling i forhold til vurderingen af, om det er et lovligt eller ulovligt ophold, og i forhold til om det er nogle fornuftige forløb, børnene bliver sendt ud på, eller ej. Og derfor er spørgsmålet jo, om det overhovedet er den her vej, vi skal gå, eller om man skal se på andre muligheder for at hjælpe de her børn.

Noget helt andet, der ligger lidt ved siden af det her forslag, er jo så, at jeg mener, at vi har behov for at se på hele spørgsmålet om børneydelser. Vi har behov for at se på, hvordan vi sikrer, at børneydelserne kommer til børnene i stedet for til forældrene, og på, hvordan børneydelserne bedst muligt hjælper børnene, i stedet for at se på, hvordan vi kan regulere forældrenes adfærd via børneydelserne.

I forhold til hele spørgsmålet om skilsmissefamilier har vi et kæmpe udestående med at få diskuteret børneydelserne, som har så stor indflydelse på forældrenes forhold og nogle gange også på den kamp, forældrene kæmper om bør-

nene. Der bliver vi altså snart nødt til at se på, hvordan vi sikrer, at børneydelserne bliver fordelt, så det er bedst for børnene, i stedet for den måde, det fungerer på i dag, hvor man nogle gange har indtryk af, at det bliver økonomien, der bliver bestemmende, i stedet for hensynet til barnets bedste.

Så der er bestemt brug for at se på børneydelserne, men vi mener altså, at det er nogle andre vinkler, man skal have; vi mener, at der i forhold til problemer med børn, der bliver sendt til andre lande og efterladt der helt alene, er brug for nogle helt andre instrumenter, og derfor er vi meget skeptiske over for det forslag, der ligger her.

Kl. 16:29

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Og så er det velfærdsministeren.

Kl. 16:29

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det er meget glædeligt, at der er så bred forståelse blandt Folketingets partier for, at vi står med et reelt problem. Jeg er selvfølgelig helt med på, at der kan være nogle afgrænsningsproblemer og nogle ting, der skal afklares, og det egner udvalgsarbejdet sig jo til. Fru Marianne Jelved nævnte hele spørgsmålet om ligebehandling, og at det var nogle svære afgørelser, og det er jo fuldstændig rigtigt. Men omvendt lå det jo også i hele debatten, at det så også kan være nogle svære problemer, vi bliver stillet over for, hvis ikke vi går ind og træffer nogen af de afgørelser. Men jeg er selvfølgelig helt med på at se på de spørgsmål, der blev rejst.

Jeg er også enig i, at der jo bag det her forslag er nogle mere dybtliggende problemer. Bl.a. er der det problem, der handler om, at der er børn, der bliver efterladt i udlandet. Det problem dukker jo op på forskellige leder og kanter og er noget, som Udenrigsministeriet arbejder meget med. Jeg er også indstillet på, at vi kan bruge den her sag som en anledning til at få en status over, hvor vi er henne, for det er klart, at det er et meget svært problem at løse. Som fru Line Barfod også selv sagde, er der forældremyndigheden. Og igen, hvis man går ind og laver nogle ting, jamen hvordan bliver det så noget, der får konsekvenser for andre forældre? Så selv om forslaget jo ikke umiddelbart handler om det, så kan man jo stille spørgsmål om det, og så kan vi se, hvad status er for at hjælpe de børn, der bliver efterladt. Der har været et par eksempler, som fru Astrid Krag også har nævnt.

Det andet bagvedliggende problem er det, som fru Marianne Jelved nævnte, om den her rapport, der viste, at 600 børn ikke går regelmæssigt i skole. Nu er der nogle opgørelsesmæssige problemer ved den rapport, men det ændrer ikke ved, at det er et meget alvorligt og et voksende problem. Københavns politidirektør, Hanne Bech Hansen, havde en artikel i går, tror jeg, det var, om ghettoområderne i København og omegn, hvor hun siger, at selv om vi nu får styr på nogle af de kriminalitetsproblemer, bl.a. med skydevåben, der er, så kan vi se, at der er et endnu større problem blandt de større børn, som hun netop karakteriserede ved, at de ikke kom i skole, men drev rundt på gaderne.

Det kan vi jo heller ikke løse med det her, det er jo grundlæggende et spørgsmål, som hører under Undervisningsministeriet, men det er helt klart et parameter for nogle børn, som har sociale vanskeligheder, og derfor er der et helt klart bindeled. Det er også noget, som jeg snakker med undervisningsministeren om, nemlig hvad det er for ting, vi kan gøre, og hvordan vi kan tackle det her i fællesskab. Det handler om alt, bl.a. hvordan kommunerne skal håndtere indberetninger fra lærere og andre. For jeg er enig i, at det er et mere generelt problem, der er meget vigtigt at få løst.

Så vil jeg bare til allersidst sige, at det her jo grundlæggende handler om holdninger og holdningspåvirkning. Fru Line Barfod spørger, hvor meget det overhovedet hjælper at tage nogle ydelser fra borgere. Det ved vi noget om. Vi ved noget om det i forbindelse med forældre-pålæg. Det er ikke så mange, det drejer sig om, men det ser ud til at have en effekt, og vi ved det jo fra en helt speciel situation for nogle år siden i Helsingør Kommune, hvor man lavede et aktiveringsprojekt for mennesker på kontanthjælp, hvis børn ikke kom regelmæssigt i skole. De skulle så følge dem i skole, ellers mistede de kontanthjælpen. Det hjalp prompte.

Så vi ved, at det har en effekt, men jeg synes også, at der her er et bagvedliggende problem, som handler om, at forældrene har en meget stærk oplevelse af – som det tit bliver udtrykt – at deres børn bliver for danske og altså nu skal tilbage til oprindelseslandet og lære ikke at være så danske. Jamen det kan meget vel være nogle holdninger, som man ikke ændrer på ved at tage pengene, men det er et signal, og det er en påmindelse til os om, at vi også skal huske den holdningspåvirkning, der ændrer de holdninger.

Kl. 16:34

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ingen, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:34

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 28. november 2008, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Kl. 16:34

Mødet er hævet. (Kl. 16:34).